

A

1. Kad sam ču-o poz-iv Tvoj, — Go - spo-de, —
 2. Ti mi nudiš svo-ju lju - bav da - ni-ma, —
 3. Pro-bo - li su Tvo-je ve - ne, Go - spo-de, —

3

ne raz-mišljah ni mi-nu - tu, ja - vih se. —
 Ti mi nu-diš svo-ju lju - bav no - či - ma. —
 a u nji-ma ži-vot vje - čni za me - ne. —

5

I ne-što se ču - dno — zbi-lo — u me - ni, — ne znam što. —
 I sve je ka-o rije - ka, — dubo-ko — i vje - čno, — Go-spo-de. —
 I sve je tako fi - no, — nemoguće di - vno, — Go-spo-de. —

B

8

Ne-ka sad od-je - kne na - ša riječ: — A - le - lu -

10

ja! Neka zna-ju svi — da sla-vim te: — A - le - lu - ja!